

מכילתא בא פי"ד: ארבע מאות שנה - כחוב אחד אומר (שמות יב' 40) שלשים שנה וארבע מאות שנה, וכחוב אחד אומר ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה כיצד יחקיימו שני מקראות אלו, שלשים שנה עד שלא נולד יצחק נגזרה גזרה בין הבתרים. לדור רביעי' ישובו הנה (בראשית טו 16): מדרש הגדול: וכי דור רביעי' באו לארץ, הלא ישנם שבעה, שמונה, תשעה, עשרה? שבעה מאברהם עד משה, שמונה מאברהם עד כלב, תשעה מאברהם עד נחשון, עשרה מאברהם עד יהושע, א"כ למה נאמר ו"דור רביעי"? מלמד שאין מונין אלא מאותו הדור שירדו למצרים, שהרי קהת פיורדי מצרים ובני כשה נכנסו לארץ (קהת, עמרם, משה, בני משה).

ברשימת העמים אשר ה' הבטיח לאברהם (בראשית טו 19-21) לא נזכרו החיים (מעשרה שנמנו כאן לא ניתנו שלטה: הקיני, הקנזי, והקדמני (בראשית ט"ד).

11.4.60, יום ב' ערב מסח

סלגרתתי חוקר לנבחרת כדור רגל השבת פיוגוסלביה - לשוח החקופה בלודו: כבוד וברכה למנצחים. הבאתם מחנה-הג יפה לעם בישראל. אנשיכו במאפציהם וחלכו מחיל לחיל - ד.ב.ג.

- מדרש הגדול (חוצאת מוסד הרב קוק, מאה מרדכי מרגלית) דורש הפסוק:
 "ועבדום וענו אוחם ארבע מאות שנה" - וכי ארבע מאות שנה נשחעבדו ישראל במצרים
 והלוא מניין רד"ו משירדו למצרים (אלא אמר ר' יודן: גזרות ועבדות וענוי הכל
 ארבע מאות שנה, מאימתי? משנולד יצחק. נמצאת אומר שלשים שנה בבין הבהרים עד
 שנולד יצחק, שכן שבעים שנה היה אברהם אבינו במעמד בין הבהרים וארבע מאות שנה
 משנולד יצחק, לכך נאמר והיה מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה" (ספוט יב' 41).

16.4.60, יום א'

אני קורא הכרך השלישי של זכרונות די-גול. בעמוד 46 הוא דן על הסכנה
 הגרמנית. עמוד זה לא היה יכול להיכתב לפני גמר המלחמה או אפילו מיד לאחר סיומה -
 אלא בזמן שהיחסים בין צרפת וגרמניה הושכו והודקו. בימים ההם לא היה יכול לשאול

שאלות אלו:

~~quelles~~
 Lutton allait suivre le peuple allemand
 après sa défaite imminente? Peut-être
 dirait-il la sagesse de la paix et peut-être
 ce changement se révélerait-il durable?
 Suivant ce que l'avenir apporterait à ce
 point de vue, les conditions de notre sécurité
 variaient.